

**VERORDENING (EG) Nr. 1522/2000 VAN DE RAAD
van 10 juli 2000**

tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van synthetische stapelvezels van polyester uit Australië, Indonesië en Thailand en tot definitieve inning van het voorlopige recht

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 9,

Gezien het voorstel dat de Commissie na overleg in het Raadgevend Comité heeft ingediend,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

1.1. Voorlopige maatregelen en definitieve compenserende rechten

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 124/2000 ⁽²⁾ van de Commissie (de „voorlopige verordening”) werden voorlopige antidumpingrechten ingesteld op de invoer in de Gemeenschap van polyesterstapelvezels, ingedeeld onder GN-code 5503 20 00, van oorsprong uit Australië, Indonesië en Thailand.
- (2) Naar aanleiding van een parallel antisubsidieonderzoek werden bij Verordening (EG) nr. 123/2000 ⁽³⁾ van de Commissie voorlopige compenserende rechten ingesteld op de invoer van polyesterstapelvezels uit Australië en Taiwan.
- (3) Vervolgens werden naar aanleiding van bovengenoemd antisubsidieonderzoek bij Verordening (EG) nr. 978/2000 ⁽⁴⁾ van de Raad definitieve compenserende rechten ingesteld op de invoer van polyesterstapelvezels uit Australië, Taiwan en Indonesië.

1.2. Vervolg van de procedure

- (4) Na de instelling van de voorlopige antidumpingrechten hebben verschillende partijen schriftelijk opmerkingen gemaakt. Overeenkomstig artikel 6, lid 5, van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad (de „basisverordening”) werden partijen in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. De partijen werden in kennis gesteld van de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan de Commissie voornemens was het voorstel te doen definitieve antidumpingrechten in te stellen en de uit hoofde van het voorlopige recht als zekerheid gestelde bedragen definitief te innen. De Commissie heeft tevens een termijn vastgesteld waarbinnen hierover opmerkingen konden worden gemaakt.

- (5) De mondelinge en schriftelijke opmerkingen die de belanghebbende binnen de daarvoor gestelde termijn hebben doen toekomen, werden in overweging genomen en de definitieve bevindingen werden op grond hiervan zonodig gewijzigd.

1.3. Medewerking

- (6) Na de instelling van de voorlopige maatregelen heeft een producent/exporteur in Indonesië gevraagd of de Commissie hem als medewerkende onderneming wilde beschouwen, daar hij, ondanks de problemen met het aanhouden van de termijnen, de vragenlijst van de Commissie toch had beantwoord. Hieruit bleek dat hij voornemens was geweest medewerking te verlenen.
- (7) Zoals in overweging 18 van de voorlopige verordening is vermeld, heeft deze producent/exporteur de vragenlijst niet binnen de gestelde termijn volledig beantwoord, hoewel de termijn verschillende malen is verlengd om hem in staat te stellen een zinvol antwoord te verstrekken. De voorlopige bevinding dat deze producent/exporteur geen medewerking heeft verleend, dient derhalve te worden bevestigd.

2. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

- (8) De procedure heeft betrekking op synthetische stapelvezels van polyesters, niet gekeerd, niet gekamd, noch anderszins bewerkt met het oog op het spinnen. Dit product is momenteel ingedeeld onder GN-code 5503 20 00. Het wordt gewoonlijk polyesterstapelvezels genoemd.
- (9) De Thaise overheid, de Indonesische overheid, enkele producenten/exporteurs en een organisatie van de verwerkende industrie („Eurofibrefill”) stelden dat deze procedure, volgens het bericht van inleiding, geen betrekking heeft op polyesterstapelvezels die niet voor het spinnen zijn bestemd en dat deze soorten polyesterstapelvezels derhalve van de procedure hadden moeten worden uitgesloten.
- (10) Voorts zou in ieder geval een onderscheid moeten worden gemaakt tussen polyesterstapelvezels die voor het spinnen zijn bestemd en polyesterstapelvezels die niet voor het spinnen zijn bestemd, gezien de verschillende fysische, technische en chemische eigenschappen en de verschillende gebruiksdoeleinden. Deze twee soorten polyesterstapelvezels zouden niet, of slechts in beperkte mate, onderling verwisselbaar zijn. Slechts enkele soorten voor het spinnen bestemde vezels zouden ook voor andere doeleinden kunnen worden gebruikt. Volgens enkele belanghebbenden zou het verschil tussen de twee soorten polyesterstapelvezels tot uiting komen

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 905/98 (PB L 128 van 30.4.1998, blz. 18).

⁽²⁾ PB L 16 van 21.1.2000, blz. 3.

⁽³⁾ PB L 16 van 21.1.2000, blz. 30.

⁽⁴⁾ PB L 113 van 12.5.2000, blz. 1.

in de dikte, in „denier” uitgedrukt. Volgens hen zouden polyesterstapelvezels met een dikte van minder dan 3 denier voor het spinnen zijn bestemd, terwijl polyesterstapelvezels van meer dan 3 denier niet voor het spinnen zijn bestemd.

- (11) Voorts stelden zij dat de bedrijfstak van de Gemeenschap voornamelijk voor het spinnen bestemde polyesterstapelvezels maakt en dat andere soorten polyesterstapelvezels derhalve buiten de Gemeenschap moet worden aangekocht.
- (12) Daarnaast stelde een producent/exporteur in Indonesië dat polyesterstapelvezels die uit teruggewonnen grondstoffen waren verkregen niet in dezelfde categorie viel als andere polyesterstapelvezels, daar deze producten op verschillende wijze worden geproduceerd en verschillende gebruiksdoeleinden hebben. Volgens hem diende herwonnen polyesterstapelvezels van deze procedure te worden uitgesloten.
- (13) Het is evenwel zo dat zowel in het bericht van inleiding als in de klacht de omschrijving van de betrokken GN-code was opgenomen welke op alle soorten polyesterstapelvezels betrekking heeft. Na de opening van onderhavig onderzoek werd de omschrijving van deze GN-code desalniettemin door enkele producenten/exporteurs onjuist geïnterpreteerd. Vervolgens werd duidelijk gemaakt dat zowel de klacht als het bericht van inleiding op alle soorten polyesterstapelvezels betrekking hadden die door de betrokken landen werden uitgevoerd en die door de bedrijfstak van de Gemeenschap werden gemaakt, ongeacht de gebruiksdoeleinden.
- (14) De bedrijfstak van de Gemeenschap vervaardigt alle soorten polyesterstapelvezels, en zelfs voornamelijk polyesterstapelvezels die niet voor het spinnen zijn bestemd, hoewel beweerd werd dat de productie van niet voor het spinnen bestemde polyesterstapelvezels door de bedrijfstak van de Gemeenschap zeer beperkt was. Bij het onderzoek bleek namelijk dat voor het spinnen bestemde polyesterstapelvezels in het onderzoekstijdvak (1 april 1998 tot en met 31 maart 1999) ongeveer 25 % van de verkoop van deze bedrijfstak uitmaakte en niet voor het spinnen bestemde polyesterstapelvezels ongeveer 75 %.
- (15) Ook werd vastgesteld dat ongeveer de helft van de polyesterstapelvezels die uit Australië, Indonesië en Thailand was ingevoerd uit voor het spinnen bestemde vezels bestond en de andere helft uit niet voor het spinnen bestemde vezels.
- (16) Wat de beweerde verschillen in fysische, technische en chemische eigenschappen betreft, wordt erop gewezen dat er vele soorten polyesterstapelvezels zijn die doorgaans dezelfde chemische samenstelling hebben. Zij worden met dezelfde productiefaciliteiten vervaardigd en zelfs op dezelfde productielijnen. Bij het onderzoek is gebleken dat elke onderneming, zowel in de betrokken landen als in de Gemeenschap, van 15 tot 80 verschillende soorten polyesterstapelvezels produceert. De voornaamste kenmerken aan de hand waarvan de verschillende soorten kunnen worden onderscheiden, zijn dikte (denier), lengte, sterkte, grimp en krimp. Het is duidelijk dat er technische verschillen zijn tussen het „bovenste” en het „onderste” deel van de reeks. Er bestaan evenwel

ook fysische verschillen tussen soorten van dezelfde dikte, daar de verschillende soorten doorgaans op specificatie van de klant worden vervaardigd.

- (17) Op grond van de gegevens die de producenten/exporteurs en de bedrijfstak van de Gemeenschap hebben verstrekt, is bij het onderzoek niet gebleken dat tussen de verschillende soorten polyesterstapelvezels een duidelijk onderscheid kan worden gemaakt, al naar gelang van het feit of zij dikker of dunner dan 3 denier zijn, omdat dit op andere gebruiksdoeleinden zou wijzen. Er bleek in aanzienlijke mate een overlapping tussen de verschillende soorten polyesterstapelvezels te bestaan. De verkoop van polyesterstapelvezels van minder dan 3 denier voor andere doeleinden dan het spinnen en van polyesterstapelvezels van meer dan 3 denier aan spinnerijen bleek ongeveer 20 % van de invoer uit de drie betrokken landen en de verkoop van de bedrijfstak van de Gemeenschap te bestrijken. 7 % van de vezels heeft een dikte van 3 denier en wordt zowel voor het spinnen als voor andere doeleinden verkocht. Er kan dus geen duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen de verschillende soorten, daar „naburige” soorten elkaar deels overlappen en bijgevolg ook met elkaar concurreren.
- (18) Naast bovengenoemde overlapping, wordt het feit dat dezelfde soort polyesterstapelvezels zowel voor het spinnen als voor andere doeleinden wordt gebruikt, bevestigd door het bestaan van een duidelijke verwisselbaarheid in één richting van bepaalde soorten. Deze voor het spinnen bestemde soorten kunnen ook voor andere doeleinden worden gebruikt indien de vezels kwalitatief niet goed genoeg zijn om te worden gesponnen. Gezien de praktijk van de Gemeenschap in dergelijke gevallen dienen de verschillende soorten polyesterstapelvezels daarom als een enkel product te worden beschouwd.
- (19) Wat de beweerde verschillen in productiekosten tussen de voor het spinnen en voor andere doeleinden bestemde soorten betreft, wordt erop gewezen dat deze verschillen te verwaarlozen zijn. Dit blijkt ook uit het feit dat er geen grote verschillen zijn in de verkoopprijzen van beide soorten, dat wil zeggen de normale soort die voor spinnen en voor andere doeleinden wordt gebruikt.
- (20) Zoals boven vermeld worden alle soorten polyesterstapelvezels met dezelfde productiefaciliteiten vervaardigd. De overschakeling van de ene op de andere soort vergt geen bijkomende investeringen, afgezien van enige uitgaven voor aanpassing en calibratie. Hoewel dit op zich niet relevant is voor de omschrijving van het betrokken en het soortgelijke product, betekent dit evenwel dat de bedrijfstak van de Gemeenschap elke soort polyesterstapelvezels kan produceren. Zelfs indien deze bedrijfstak bepaalde soorten niet zo gemakkelijk kan leveren, zoals enkele partijen hebben aangevoerd, dan is dit niet aan technische redenen te wijten, maar aan de door invoer met dumping veroorzaakte lage prijzen die afnemers in hun aanvragen om een offerte hebben genoemd. Daarom kan niet worden bevestigd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap niet in staat is bepaalde soorten polyesterstapelvezels te leveren.

- (21) Ten slotte wordt erop gewezen dat het bestaan van verschillende soorten polyesterstapelvezels en de verschillen in kwaliteit van de gebruikte grondstoffen, in productieproces en gebruiksdoeleinden niet betekenen dat er wezenlijke verschillen zijn tussen de fysieke, chemische en technische kenmerken van polyesterstapelvezels. Zowel herwonnen als normale polyesterstapelvezels dienen in het kader van deze procedure te worden beschouwd deel uit te maken van het betrokken product.
- (22) Op grond van het bovenstaande wordt geoordeeld dat de opmerkingen over de omschrijving van het betrokken product en het soortgelijke product niet van dien aard zijn dat zij de conclusies in de overwegingen 10, 11 en 12 van de voorlopige verordening ongeldig maken. Deze conclusie, die overeenstemt met de conclusies die in eerdere onderzoeken ten aanzien van hetzelfde product werden getrokken, wordt derhalve bevestigd.

3. DUMPING

3.1. Australië

3.1.1. Normale waarde

- (23) Na de instelling van het voorlopige recht stelde de enige producent/exporteur in Australië dat de Commissie een binnenlandse afnemer ten onrechte als een gelieerd bedrijf had beschouwd en dat zij de verkoop aan deze afnemer bij het berekenen van de normale waarde derhalve niet buiten beschouwing had mogen laten. Volgens deze producent/exporteur was deze afnemer een onafhankelijke afnemer.
- (24) Deze claim werd afgewezen omdat bedoelde afnemer en de Australische producent/exporteur volgens informatie die ter plaatse werd verkregen beide eigendom waren van een concern, terwijl dezelfde familie zeggenschap had over beide concerns. Bovendien heeft de onderneming zelf toegegeven dat enkele van zijn directeuren en aandeelhouders ook directeur en aandeelhouder waren van de andere onderneming. De conclusie was dat beide ondernemingen gelieerde ondernemingen waren in de zin van artikel 2, lid 1, van de basisverordening. Bovendien kon de onderneming niet aantonen dat deze banden niet van invloed zijn geweest op de prijzen tussen beide partijen. Voorts heeft de Commissie vastgesteld dat deze verkoop niet in het kader van normale handelstransacties heeft plaatsgevonden, daar met verlies werd verkocht.
- (25) De Australische producent/exporteur stelde tevens dat voor de vaststelling van de kosten van de grondstoffen de werkelijk betaalde prijzen gebruikt hadden moeten worden in plaats van de gefactureerde prijzen.
- (26) Dit argument werd aanvaard en het bedrag van de productiekosten dat was gebruikt om vast te stellen of de verkoop in het kader van normale handelstransacties had plaatsgevonden en om de normale waarde vast te stellen werd dienovereenkomstig aangepast.

3.1.2. Exportprijs

- (27) Er zijn geen opmerkingen binnengekomen over de vaststelling van de exportprijs. De conclusies van de voorlopige verordening werden derhalve bevestigd.

3.1.3. Vergelijking

- (28) Na de instelling van het voorlopige recht heeft de Australische producent/exporteur opnieuw om een correctie verzocht voor de kosten van technische diensten op de binnenlandse markt.
- (29) Zoals in overweging 40 van de voorlopige verordening vermeld, heeft de onderneming geen bevredigende verklaring gegeven over de aard van haar verzoek en heeft zij evenmin een bevredigende verklaring gegeven of bewijsmateriaal voorgelegd ten aanzien van het bedrag van de gevraagde correctie. Bovendien kon de onderneming niet aantonen dat deze factor tot prijsverschillen leidde voor afnemers in het binnenland en in het buitenland.
- (30) Het verzoek werd derhalve afgewezen en de conclusies van de voorlopige verordening worden bevestigd.

3.1.4. Dumpingmarge

- (31) Uit de vergelijking tussen de herziene gewogen gemiddelde normale waarde en de exportprijs per soort product, af fabriek, bleek dat er sprake was van dumping. De definitieve dumpingmarge bedraagt 18 % van de cif-invoerprijs, vóór inklaring.

3.2. Indonesië

3.2.1. Steekproef

- (32) Zoals in de voorlopige verordening vermeld, werd voor Indonesië van een steekproef gebruik gemaakt. Na de instelling van het voorlopige recht voerde de Indonesische overheid aan dat zij de door de Commissie gebruikte steekproef niet had goedgekeurd op het moment dat deze werd samengesteld. De ondernemingen die uiteindelijk in de steekproef werden opgenomen, zijn echter door de Indonesische overheid zelf schriftelijk voorgesteld. Over de steekproef werden verder geen opmerkingen ontvangen en de conclusies van de voorlopige verordening worden derhalve bevestigd.

3.2.2. Normale waarde

- (33) Na de instelling van het voorlopige recht heeft de Commissie de mate van medewerking onderzocht die een Indonesische producent/exporteur had verleend. Sommige gegevens die deze producent/exporteur had verstrekt konden niet naar behoren worden gecontroleerd, omdat er problemen waren gerezen met de antwoorden op de vragenlijst en bij de daarop aansluitende controle ter plaatse, met name ten aanzien van de productiekosten. De verstrekte informatie was misleidend en belemmerde het onderzoek. De uitleg die na de instelling van het voorlopige recht werd verstrekt deed bovendien verdere twijfel rijzen over de oorspronkelijk verstrekte informatie. Deze onderneming werd daarom medegedeeld dat bepaalde gegevens die zij had verstrekt buiten beschouwing zouden worden gelaten en werd in

- de gelegenheid gesteld nadere uitleg te verschaffen. Deze uitleg werd niet bevredigend geacht. In deze omstandigheden werden de bevindingen op de beschikbare gegevens gebaseerd, overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening. Voor zover dit echter mogelijk was, werd de door deze onderneming verstrekte informatie gebruikt.
- (34) Bedoelde Indonesische producent/exporteur stelde dat de Commissie afzonderlijke normale waarden en dumpingmarges had moeten berekenen voor de tweede en derde kwaliteit van het betrokken product. Hij stelde dat hij, door gegevens te verstrekken voor de verschillende subkwaliteiten afzonderlijk, de instructies van de vragenlijst had opgevolgd, daar de tweede en derde kwaliteit andere technische specificaties hadden en deze verschillende kwaliteiten afzonderlijk in zijn boekhouding waren opgenomen. Deze onderneming had ook verschillende productiekosten voor de verschillende kwaliteiten opgegeven, daar zij de kosten op zodanige wijze toerekende dat deze voor de subkwaliteiten waren gedekt. Voorts stelde de onderneming dat het niet correct was gegroepeerde subkwaliteiten te vergelijken.
- (35) Het bleek echter dat deze onderneming, wat de indeling van substandaardkwaliteiten betrof, de instructies van de vragenlijst niet had opgevolgd en zich evenmin had gehouden aan de methoden van haar eigen administratie die zij de Commissie ter beschikking had gesteld. Desondanks werden de productiekosten van de verschillende kwaliteiten, zoals door de onderneming in antwoord op de vragenlijst opgegeven, verder onderzocht. Vastgesteld werd dat de opgegeven productiekosten voor de tweede en derde kwaliteit redelijkerwijs niet beschouwd konden worden overeen te stemmen met de kosten die verbonden waren aan de productie en verkoop van het betrokken product, hetgeen volgens artikel 2, lid 5, van de basisverordening is vereist. In de voor de subkwaliteiten opgegeven productiekosten waren niet de kosten opgenomen voor arbeid, afschrijving, verkoop, administratie en andere algemene kosten. Voorts bleek de bewering van de onderneming dat de prijzen juist hoog genoeg waren om de kosten te dekken in strijd met de verstrekte gegevens waaruit bleek dat op de subkwaliteiten een hoge winst werd gemaakt. Voorts werd niet betwist dat het doel van de onderneming was polyesterstapelvezels van eerste kwaliteit te produceren. Hieruit volgde dat de werkelijke productiekosten van alle door haar geproduceerde polyesterstapelvezels, ongeacht de kwaliteit, dezelfde waren. De productiekosten werden daarom opnieuw berekend op basis van de in het onderzoektijdvak werkelijk gemaakte kosten, waarna het verkregen cijfer door de totaal geproduceerde hoeveelheid werd gedeeld teneinde de gemiddelde productiekosten te verkrijgen.
- (36) Volgens de in de voorlopige verordening omschreven werkwijze werden de herziene productiekosten vervolgens gebruikt om na te gaan of de binnenlandse verkoop in het kader van normale handelstransacties had plaatsgevonden. Indien dit zo was, werden de binnenlandse prijzen gebruikt om de normale waarde vast te stellen. In de andere gevallen werd de normale waarde berekend. Op deze wijze was de groepering of anderszins van de verschillende subkwaliteiten niet van invloed op het resultaat. De Commissie aanvaardde evenwel dat de onderneming ook een subkwaliteit van het betrokken product produceerde en heeft hiermee bij de vergelijking rekening gehouden.
- (37) Dezelfde Indonesische producent/exporteur stelde dat de bij de berekening van de normale waarde gebruikte algemene kosten en administratiekosten aan de gehele verkoop, met inbegrip van de interne verkoop, van de afdeling had moeten worden toegerekend die het betrokken product vervaardigde.
- (38) Deze claim werd afgewezen, daar de kosten waren gemaakt voor de verkoop aan onafhankelijke afnemers en niet bij interne overdrachten aan andere afdelingen die het betrokken product verder verwerkten.
- (39) Dezelfde Indonesische producent/exporteur stelde dat de Commissie, bij de berekening van de normale waarde, de verkoop-, administratiekosten en de andere algemene kosten (VAA-kosten) van het product had moeten berekenen en niet de totale VAA-kosten had moeten nemen van de afdeling die het betrokken product vervaardigde.
- (40) Deze claim werd afgewezen, daar de onderneming bij de controle ter plaatse geen stukken kon verstrekken aan de hand waarvan de VAA-kosten voor het betrokken product konden worden gecontroleerd. Daarom moesten de VAA-kosten van de afdeling worden aangehouden.
- (41) Dezelfde Indonesische producent/exporteur stelde dat de Commissie, bij de berekening van de normale waarde, enkele identificeerbare exportkosten had opgenomen in de kosten van het product op de binnenlandse markt.
- (42) Deze claim werd aanvaard en de toerekening van de VAA-kosten werd gewijzigd op grond van het bij het antwoord op de vragenlijst gevoegde overzicht van de rekeningen die bij de verificatie was gebruikt, mits duidelijk was aangegeven dat de betrokken rekeningen betrekking hadden op exporttransacties.
- (43) Dezelfde Indonesische producent/exporteur stelde dat de Commissie de VAA-kosten van een organisatie-afdeling van de onderneming die zich met activiteiten op de kapitaalmarkt bezighield niet aan het betrokken product had moeten toerekenen, daar deze afdeling een afzonderlijke resultaatverantwoordelijke afdeling was en geen diensten verleende ten behoeve van de andere afdelingen.
- (44) Deze claim werd afgewezen. De onderneming kon niet aantonen dat de betrokken afdeling onafhankelijk van de operationele afdelingen functioneerde, noch dat deze een resultaatverantwoordelijke afdeling was. Op de door de externe accountant gecontroleerde balans werd geen melding gemaakt van de activiteiten op de kapitaalmarkt van een resultaatverantwoordelijke afdeling. In feite bleek uit de door de onderneming verstrekte documenten dat de betrokken afdeling een centrale rol speelde in de activiteiten van de onderneming als in de gecontroleerde jaarrekening omschreven. Zij vervulde de functies die doorgaans door een hoofdkantoor worden vervuld. De toerekening van de VAA-kosten van deze afdeling aan het betrokken product bij de berekening van de normale waarde werd daarom gehandhaafd.

(45) Dezelfde Indonesische producent/exporteur stelde dat de Commissie de rentekosten van bovengenoemde organisatie-afdeling niet aan het betrokken product had mogen toerekenen. Met de leningen die deze afdeling had aangegaan zouden activiteiten op de kapitaalmarkt en investeringen in filialen worden gefinancierd. Deze leningen zouden geen verband houden met de productie en de verkoop van het betrokken product en een toewijzing aan de verschillende operationele afdelingen zou daarom niet juist zijn. De afdeling die zich met de productie en verkoop van het betrokken product bezighoudt zou zelf voor de nodige financiële middelen zorgen.

(46) Deze claim werd afgewezen omdat, zoals in overweging 44 vermeld, bedoelde organisatieafdeling de functies vervulde die normalerwijze door een hoofdkantoor worden vervuld. Daarnaast kon de onderneming geen bevredigend antwoord geven op de vraag waarom de leningen niet werden gebruikt om de activiteiten van de verschillende operationele afdelingen te financieren. Bovendien was de verklaring die werd gegeven over de financiering van de productie- en de kapitaalmarktactiviteiten niet in overeenstemming met de gecontroleerde jaarrekening van de onderneming.

(47) Bij het onderzoek van de claim betreffende deze financiële kosten werd vastgesteld dat de onderneming zich met hedging-transacties bezighield om de wisselkoersrisico's in verband met genoemde leningen te beperken. Aan deze hedging-transacties waren jaarlijkse kosten verbonden in de vorm van een premie. Ofschoon de onderneming stelde dat deze kosten niet aan het betrokken product moesten worden toegerekend, om de in overweging 45 vermelde redenen, werd geoordeeld dat zij in de VAA-kosten moesten worden opgenomen en aan alle producten moesten worden toegerekend in verhouding tot hun aandeel in de totale omzet. De claim om wisselkoerswinsten op de hedging-transacties in aanmerking te nemen, werd afgewezen, daar bij antidumpingonderzoeken met dergelijke, al dan niet gerealiseerde winsten geen rekening wordt gehouden.

(48) Dezelfde Indonesische producent/exporteur stelde dat de rentekosten, indien deze aan de verschillende operationele afdelingen werden toegerekend, met de overeenkomstige inkomsten moesten worden verrekend.

(49) Deze claim werd aanvaard voorzover het om inkomsten op depositorekeningen op korte termijn ging. De VAA-kosten werden daarom herzien, waarna zij werden gebruikt om te bepalen of de verkoop in het kader van normale handelstransacties had plaatsgevonden en om de normale waarde te berekenen.

3.2.3. Exportprijs

(50) Er zijn geen opmerkingen binnengekomen over de vaststelling van de exportprijs. De conclusies van de voorlopige verordening worden derhalve bevestigd.

3.2.4. Vergelijking

(51) Als in overweging 36 vermeld, stelde een producent/exporteur dat met kwaliteitsverschillen rekening moest worden gehouden. In antwoord op deze claim werd het passend geacht een speciale correctie toe te passen op de normale waarde voor producten van mindere kwaliteit.

(52) Na de instelling van het voorlopige recht stelde een Indonesische producent/exporteur dat de Commissie de kredietkosten voor de export had moeten berekenen aan de hand van de werkelijke kosten bij de verdiscontering van de wissels. Deze onderneming stelde voorts dat in het kader van de export, voor dezelfde valuta, een lagere rente was aangerekend dan voor de binnenlandse verkoop.

(53) Deze claim werd afgewezen omdat een correctie, overeenkomstig artikel 2, lid 10, onder g), van de basisverordening, slechts kan worden toegepast voor verschillen in kredietkosten in het kader van de betrokken verkoop „mits dit een factor was waarmee bij de bepaling van de aangerekende prijzen rekening was gehouden”. In het antwoord op de vragenlijst heeft de onderneming overigens geen informatie verstrekt over rentetarieven voor kredieten in het kader van de export, hoewel daarom uitdrukkelijk was gevraagd. De claim dat de rente in het kader van exporttransacties lager was dan bij verkoop op de binnenlandse markt, beide in dezelfde valuta, kon daarom niet worden gecontroleerd, omdat deze factor ten tijde van de controle niet bekend was.

3.2.5. Dumpingmarge

(54) Bij de vergelijking van de gewogen gemiddelde normale waarde, die zoals hierboven vermeld was herzien, met de gewogen gemiddelde exportprijs per soort product, in het stadium af fabriek, bleek dat beide in de steekproef opgenomen producenten/exporteurs zich aan dumping hadden schuldig gemaakt.

(55) De dumpingmarge van een onderzochte onderneming werd herzien. Dit betekende dat de gewogen gemiddelde dumpingmarge voor medewerkende, maar niet in de steekproef opgenomen ondernemingen ook werd gewijzigd, overeenkomstig artikel 9, lid 6, van de basisverordening. De herziene berekeningen hebben evenwel geen wijziging gebracht in de dumpingmarge voor niet-medewerkende ondernemingen, die hierbij wordt bevestigd. De definitieve dumpingmarges, in procenten van de cif-invoerprijs, vóór inklaring, zijn als volgt:

— in de steekproef opgenomen producenten/exporteurs:	
— P.T. Indorama Synthetics Tbk.:	8,4 %
— P.T. Pania Indosyntec:	14,8 %,
— medewerkende, maar niet in de steekproef opgenomen producenten/exporteurs:	
— P.T. GT Petrochem Industries Tbk.:	14,0 %
— P.T. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries:	14,0 %
— P.T. Teijin Indonesië Fiber Corporation Tbk.:	14,0 %,
— niet-medewerkende producenten/exporteurs:	20,8 %.

3.3. Thailand

3.3.1. Normale waarde

- (56) Na de instelling van het voorlopige recht voerde een producent/exporteur, in wiens boekhouding de kosten niet per afzonderlijk eindproduct waren vermeld, aan dat de Commissie de gedetailleerde productiekostenberekeningen per soort had moeten aanvaarden, daar hij deze speciaal als antwoord op de vragenlijst had opgesteld.
- (57) Deze producent/exporteur voerde, na de instelling van het voorlopige recht, voorts aan dat de waarde van de voorraden aan het einde van het onderzoektijdvak in de maandelijkse interne bedrijfsresultaten op basis van de verwachte marktwaarde was berekend en niet op kostenbasis; het was daarom niet juist deze waarde aan te houden voor de berekening van de productiekosten.
- (58) Deze producent/exporteur voerde aan dat het beter zou zijn geweest de productiekosten vast te stellen aan de hand van de waarde van de voorraad aan het einde van het boekjaar dan aan het einde van het onderzoektijdvak, daar de waarde aan het einde van het boekjaar door een externe accountant werd gecontroleerd, betrekking had op negen maanden, in plaats van drie maanden, van het onderzoektijdvak en overeenstemde met de productiekosten die de onderneming speciaal voor de eerste negen maanden van het onderzoektijdvak had berekend.
- (59) Voorts stelde deze producent/exporteur dat de maandelijkse productiekosten gebruikt hadden moeten worden, gezien de schommelingen in de grondstofprijzen en de wisselkoersen en het feit dat hij in bepaalde maanden geen polyesterstapelvezels naar de Gemeenschap had uitgevoerd.
- (60) Er werd echter vastgesteld dat de speciaal berekende kosten niet met bepaalde eindvoorraadwaarden overeenstemden die deze producent/exporteur in zijn antwoord op de vragenlijst had opgegeven, gezien de methode die hierbij was gebruikt, namelijk de gemiddelde kosten of de netto realiseerbare waarde indien deze lager was.
- (61) De producent/exporteur had in het antwoord op de vragenlijst ontkend dat hij voor het betrokken product over verslagen over de bedrijfsvoering beschikte en tijdens de controle ter plaatse konden geen interne bedrijfsvoeringsverslagen worden ingezien of gecontroleerd waarin de waarde van de eindvoorraad was vermeld.
- (62) Wat de zogenaamde door een externe accountant gecontroleerde waarde van de voorraad betreft: tijdens het onderzoek ter plaatse konden, ondanks het verzoek van de ambtenaren van de Commissie, geen ramingen van de waarde van de voorraden aan het einde van het boekjaar worden voorgelegd; het was daarom niet mogelijk de historisch gebruikte voorraadwaarderingmethode vast te stellen of de waarde te bepalen van de voorraad per producttype of in het totaal aan het einde van het jaar.
- (63) In deze omstandigheden werd geoordeeld dat de speciaal berekende maandelijkse en jaarlijkse productiekosten niet betrouwbaar waren. De waarde van de voorraden aan het einde van het onderzoektijdvak, die volgens de aan de Commissie tijdens het controlebezoek verstrekte gegevens, gebaseerd was op de kosten of op de netto realiseerbare waarde, indien deze lager was, moest daarom bij de berekening van de normale waarde als productiekosten worden gehandhaafd.
- (64) Het verzoek van een andere producent/exporteur om correcties op zijn VAA-kosten werd afgewezen, daar met bepaalde factoren reeds rekening was gehouden, terwijl de claims ten aanzien van financiële kosten en inkomsten en bepaalde vergoedingen en heffingen niet met het antwoord op de vragenlijst overeenstemden.
- (65) Dezelfde producent/exporteur stelde dat een aftrek had moeten worden toegepast op de waarde van de binnenlandse verkooptransacties wanneer de goederen waren teruggezonden of kortingen waren verleend op de verkoopprijs. De claim ten aanzien van teruggezonden goederen werd afgewezen, daar de retourzendingen geen verband hadden met de verkoop in het onderzoektijdvak en de desbetreffende hoeveelheden niet in de lijst van binnenlandse verkooptransacties waren opgenomen. De claim betreffende de kortingen op de verkoopprijs werd eveneens afgewezen, daar tijdens het controlebezoek voor sommige kortingen geen rechtstreeks verband kon worden gelegd met de betrokken verkoop, terwijl voor andere kortingen in het antwoord op de vragenlijst geen correctie was aangevraagd. Het nettoverkoopcijfer dat was gebruikt om het VAA-percentages in het onderzoektijdvak te bepalen, werd ter wille van de coherentie evenwel verhoogd.
- (66) Twee producenten/exporteurs voerden aan dat, bij de beoordeling of de verkoop in het kader van normale handelstransacties had plaatsgevonden, de prijzen op kwartaalbasis met de productiekosten vergeleken hadden moeten worden. Zij wezen erop dat zowel de grondstofprijzen als de verkoopprijzen in het onderzoektijdvak aanzienlijk waren gedaald en dat deze beoordeling, om billijk te zijn, daarom op kwartaalbasis had moeten geschieden. Dit aspect werd onderzocht, waarna de berekening op kwartaalbasis is aangepast.
- (67) Twee producenten/exporteurs stelden dat de kosten voor technische diensten bij de berekening van de in de productiekosten op te nemen VAA-kosten op de binnenlandse markt op basis van de omzet moesten worden toegerekend. Dit argument werd aanvaard.
- (68) Drie producenten/exporteurs voerden aan dat het niet juist was dat de wisselkoerswinsten en -verliezen in het voorlopige stadium van de VAA-kosten waren uitgesloten. In het algemeen wordt geen rekening gehouden met wisselkoerswinsten en -verliezen daar de Commissie de wisselkoersen gebruikt die op de factuurdatum van toepassing zijn. Voorzover deze winsten en verliezen echter verband hielden met de aankoop van grondstoffen heeft de Commissie correcties toegepast op de berekeningen van de normale waarde teneinde rekening te houden met de betrokken winsten en verliezen. Een van deze producenten/exporteurs stelde vervolgens dat

de berekening van de in de VAA-kosten opgenomen wisselkoerswinsten op de door een accountant goedgekeurde jaarrekening moest worden gebaseerd. Dit werd evenwel niet aanvaard, daar de zogenaamde door een accountant goedgekeurde cijfers pas werden ontvangen toen zij niet meer door de Commissie gecontroleerd konden worden.

3.3.2. Exportprijs

- (69) Over de vaststelling van de exportprijs zijn geen opmerkingen ontvangen. De conclusies van de voorlopige verordening worden derhalve bevestigd.

3.3.3. Vergelijking

- (70) Twee producenten/exporteurs verzochten om een vergelijking van de exportprijs met de normale waarde op kwartaalbasis en een op maandbasis. Het verzoek werd ingewilligd voor de producenten/exporteurs die om een vergelijking op kwartaalbasis hadden gevraagd en geweigerd voor de derde producent/exporteur voor wie op maand-/kwartaalbasis geen betrouwbare normale waarde kon worden vastgesteld.
- (71) Een producent/exporteur verzocht om een correctie voor de kosten van vervoer van teruggezonden goederen. Dit verzoek werd evenwel afgewezen, daar het niet juist werd geacht een correctie toe te staan voor binnenlandse vervoerkosten voor teruggezonden goederen wanneer de verkoop geheel of gedeeltelijk was geannuleerd.
- (72) Dezelfde producent/exporteur verzocht om een correctie voor technische diensten, maar dit verzoek werd afgewezen daar deze technische diensten niet op basis van een contractuele of wettelijke verplichting werden verleend.
- (73) Twee producenten/exporteurs voerden aan dat de verkoop van het betrokken product op de binnenlandse markt in een ander handelsstadium plaatsvond dan de exportverkoop. Dit argument werd aanvaard, maar omdat de verschillen in handelsstadium, in afwezigheid van relevante gegevens over de verkoop op de binnenlandse markt, niet gekwantificeerd konden worden, werd op grond van artikel 2, lid 10, onder d) ii), van de basisverordening een speciale correctie toegepast.
- (74) Twee producenten/exporteurs verzochten om een correctie voor wisselkoersschommelingen, daar de wisselkoersen over een periode van vijf maanden aanzienlijk hadden gefluctueerd (met meer dan 10 %). Deze correctie werd niet toegestaan, daar de koersen wel op en neer waren gegaan, maar niet duidelijk waren gedaald of gestegen.

3.3.4. Dumpingmarge

- (75) Bij vergelijking van de, in sommige gevallen herziene, gewogen gemiddelde normale waarde met de gewogen gemiddelde exportprijs, per soort product, af fabriek, bleek dat alle onderzochte producenten/exporteurs zich aan dumping hadden schuldig gemaakt.
- (76) Na de herziening van de berekening op grond van de bovenomschreven bevindingen werden de dumpingmarges van een onderneming en van een groep ondernemingen gewijzigd. Als gevolg hiervan moest de dumpingmarge voor niet-medewerkende onderne-

mingen, die gelijk is aan de hoogste dumpingmarge die voor een medewerkende onderneming is vastgesteld, ook worden gewijzigd. De definitieve dumpingmarges, in procenten van de cif-invoerprijs, vóór inklaring, zijn als volgt:

— Indo Poly (Thailand) Ltd:	15,5 %
— Teijin Polyester (Thailand) Ltd:	26,9 %
— Teijin (Thailand) Ltd:	26,9 %
— Tuntex (Thailand) Public Co.Ltd:	27,7 %
— niet-medewerkende producenten/exporteurs:	27,7 %.

4. SCHADE

4.1. Procedurekwesties

- (77) De Thaise overheid en een producent/exporteur in Indonesië stelden dat de niet-vertrouwelijke samenvatting van de opmerkingen van enkele EG-producenten die deel uitmaakten van de bedrijfstak van de Gemeenschap niet volledig of voldoende gedetailleerd waren zodat zij niet in staat waren geweest hun recht van verdediging daadwerkelijk uit te oefenen. Daar de Commissie hiermee geen rekening had gehouden, zou zij een inbreuk hebben gepleegd op de Antidumpingovereenkomst van de WTO (hierna „WTO-overeenkomst”) en artikel 19 van de basisverordening.
- (78) In antwoord op deze bewering wordt erop gewezen dat deze partijen in kennis zijn gesteld van alle feiten en overwegingen waarop de bevindingen zijn gebaseerd, overeenkomstig artikel 19, lid 4, van de basisverordening. Deze kennisgeving bevatte de algemene informatie en het gedetailleerd bewijsmateriaal op grond waarvan de Commissie conclusies had vastgesteld. Bovendien heeft de Commissie de betrokken EG-producenten gevraagd aanvullende, niet-vertrouwelijke informatie te verstrekken. De betrokken EG-producenten hebben deze niet-vertrouwelijke gegevens doen toekomen na de definitieve mededeling van de feiten en overwegingen door de Commissie aan de belanghebbenden die volledig toegang hadden tot deze gegevens zodat zij hun recht van verdediging konden uitoefenen. Zelfs indien een van de betrokken EG-producenten van de omschrijving van de bedrijfstak van de Gemeenschap was uitgesloten, zoals bovengenoemde partijen voorstonden, zou dit geen afbreuk hebben gedaan aan de algemene conclusie over de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap. Een dergelijke uitsluiting zou overigens geen invloed hebben gehad op de ontwikkeling van de economische indicatoren betreffende de bedrijfstak van de Gemeenschap noch op de representativiteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap, daar de productie van bedoelde EG-producent gering was in vergelijking met de totale productie van de andere EG-producenten.

4.2. Omschrijving van de bedrijfstak van de Gemeenschap

- (79) De Thaise overheid en een Indonesische producent/exporteur voerden aan dat de productie van de bedrijfstak van de Gemeenschap niet zo hoog was als in overweging 64 van de voorlopige verordening vermeld. De

zeven medewerkende EG-producenten die de bedrijfstak van de Gemeenschap vormden, zouden goed zijn voor ongeveer 85 % van de totale productie in de Gemeenschap, terwijl in de klacht was vermeld dat de negen klagende producenten goed waren voor hetzelfde percentage van de totale productie van de Gemeenschap.

- (80) Voorts werd aangevoerd dat twee klagende EG-producenten die deel uitmaken van de bedrijfstak van de Gemeenschap banden hebben met een producent/exporteur in een betrokken land. Volgens de vaste praktijk van de Commissie zouden deze twee producenten van de bedrijfstak van de Gemeenschap moeten worden uitgesloten.
- (81) Wat de representativiteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap betreft, wordt erop gewezen dat de gegevens in de klacht betrekking hadden op tien maanden van 1998. Door extrapolatie van deze gegevens over een periode van twaalf maanden bleek dat de negen klagende ondernemingen goed waren voor ongeveer 89 % van de totale productie in de Gemeenschap in 1998. Uit de gegevens die tijdens het onderzoek voor de zeven medewerkende EG-producenten werden ingezameld en geïnterpreteerd bleek echter dat deze in 1998 goed waren voor ongeveer 85 % van de totale productie in de Gemeenschap in 1998. Het in overweging 64 van de voorlopige verordening vermelde aandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap in de totale productie in de Gemeenschap wordt hierbij dus bevestigd.
- (82) Op grond van artikel 4, lid 1, onder a), van de basisverordening worden producenten in de Gemeenschap niet automatisch van de bedrijfstak van de Gemeenschap uitgesloten, indien zij banden hebben met de betrokken producenten/exporteurs. Volgens dit artikel kan de term „bedrijfstak van de Gemeenschap” zo worden geïnterpreteerd dat zij naar de overige producenten verwijst, indien blijkt dat bepaalde producenten banden hebben met de exporteurs. De situatie moet dus, rekening houdend met artikel 4, lid 2, van de basisverordening, per geval worden onderzocht. EG-producenten die banden hebben met de exporteurs moeten van de omschrijving van de bedrijfstak van de Gemeenschap worden uitgesloten indien deze banden ertoe leiden dat de betrokken producent door deze banden anders handelt dan andere producenten.
- (83) Bij het onderzoek is gebleken dat de twee betrokken EG-producenten niet anders handelen dan de andere producenten die geen banden hebben met de betrokken producenten/exporteurs. Zij steunden de klacht die tot de inleiding van onderhavige procedure heeft geleid volledig en hebben actief aan het onderzoek deelgenomen. Voorts bleek tijdens de controle ter plaatse en op grond van de beschikbare inlichtingen dat door aandeelhouders in het betrokken land opgelegde statutaire of organisatorische beperkingen niet bestonden ten aanzien van de werking en bedrijfsvoering van de twee betrokken ondernemingen. Ten slotte hebben de Thaise overheid en bovengenoemde producent/exporteur niet

aangevoerd dat dergelijke beperkingen bestonden. Daarom wordt bevestigd dat de twee EG-producenten niet van de omschrijving van de productie van de Gemeenschap en dus van de bedrijfstak van de Gemeenschap moeten worden uitgesloten. Daar geen andere opmerkingen zijn binnengekomen over de omschrijving van de bedrijfstak van de Gemeenschap, worden de conclusies van overweging 64 van de voorlopige verordening bevestigd.

4.3. Schadeonderzoekperiode

- (84) De Indonesische overheid stelde dat, om een zinvolle beoordeling te kunnen maken van de ontwikkelingen waarop de bevindingen inzake schade zijn gebaseerd, de informatie over de onderzochte indicatoren vanaf 1996 aan de hand van twaalfmaandelijkse periodes moet worden vastgesteld, in overeenstemming met het onderzoektijdvak.
- (85) Het onderzoektijdvak bestrijkt de negen laatste maanden van 1998 en de drie eerste maanden van 1999. Het onderzoek van de indicatoren voor de kalenderjaren 1996 tot en met 1998 bestrijkt ook de drie kwartalen van het onderzoektijdvak. De vergelijking van de cijfers van 1998 en van het onderzoektijdvak toont eenvoudigweg de invloed van het eerste kwartaal van 1999 op deze indicatoren aan. Het onderzoek van de aan de hand van deze indicatoren vastgestelde ontwikkelingen wordt door deze vergelijking niet ongeldig. Dit argument werd derhalve afgewezen.
- (86) De Indonesische overheid voerde voorts aan dat de schadebeoordelingsperiode, die loopt van 1996 tot in het onderzoektijdvak, verschilde van het onderzoektijdvak, dat wil zeggen de dumpingbeoordelingsperiode. Daar deze twee tijdvakken niet samenvielen beschouwde de Indonesische overheid de conclusies inzake schade als juridisch onjuist. Voorts werd aangevoerd dat indien 1998 als basis werd genomen voor de schadebeoordeling, de ontwikkeling van alle indicatoren aanmerkelijk anders zou zijn.
- (87) Het schadeonderzoek heeft ten doel de gevolgen te evalueren van de invoer met dumping voor de economische situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap in het onderzoektijdvak. Dit betekent dat de schade tijdens het onderzoektijdvak moet worden vastgesteld. Om deze analyse te kunnen maken worden de ontwikkelingen vastgesteld van een aantal indicatoren in een aantal jaren die aan het onderzoektijdvak voorafgaan. Een vergelijking van de indicatoren van het onderzoektijdvak en een voorafgaand jaar, zoals de Indonesische overheid heeft voorgesteld, heeft geen invloed op de resultaten van de daaruit afgeleide analyse. Het zijn de ontwikkelingen van de indicatoren over een aantal jaren tot en met het onderzoektijdvak en niet de absolute vergelijking van cijfers van het onderzoektijdvak en een voorafgaand jaar die voor een conclusie inzake schade relevant zijn.

4.4. Verbruik in de Gemeenschap

- (88) Twee producenten/exporteurs stelden dat het in overweging 65 van de voorlopige verordening genoemde cijfer inzake het verbruik in de Gemeenschap geheel onjuist was, daar de cijfers inzake productie, verkoop en voorraden van de bedrijfstak van de Gemeenschap met elkaar in strijd waren. Voorts zou de Commissie niet hebben bekendgemaakt op welke basis de raming was gemaakt inzake de verkoop van niet-medewerkende EG-producenten.
- (89) Wat de tegenstrijdigheid van de cijfers inzake het verbruik betreft, wordt erop gewezen dat een EG-producent die banden had met een onderneming die deel uitmaakt van de bedrijfstak van de Gemeenschap vóór het onderzoektijdvak de productie heeft gestaakt. Daarom konden van deze onderneming geen betrouwbare gegevens worden verkregen over productie en productiecapaciteit. Wat verkoop en voorraden betreft, verkocht deze onderneming uitsluitend via de gelieerde onderneming die deel uitmaakt van de bedrijfstak van de Gemeenschap. Deze laatste onderneming kon daarom wel betrouwbare gegevens verstrekken over verkoop en voorraden over de gehele betrokken periode en de gegevens konden wel met elkaar in overeenstemming worden gebracht.
- (90) Tenslotte heeft de Commissie het in de voorlopige verordening vermelde cijfer betreffende de omvang van de verkoop van de niet-medewerkende EG-producenten geraamd aan de hand van de beschikbare gegevens. Voor een niet-medewerkende producent zijn de cijfers gebruikt die deze in zijn onvolledige antwoord op de vragenlijst van de Commissie had vermeld, terwijl voor de andere producenten de in de klacht vermelde cijfers zijn gebruikt.
- (91) Gezien het bovenstaande worden de in overweging 65 van de voorlopige verordening vermelde cijfers inzake het verbruik bevestigd.

4.5. Invoer in de Gemeenschap van polyesterstapelvezels uit de betrokken landen

4.5.1. Cumulatieve beoordeling van de invoer

- (92) Enkele producenten/exporteurs stelden dat de invoer van polyesterstapelvezels uit Thailand niet tezamen met de invoer uit Australië beoordeeld moest worden, omdat polyesterstapelvezels uit Thailand in 1996 en 1997 slechts goed waren voor minder dan 1 % van het verbruik.
- (93) In het kader van de cumulatie dient de beoordeling of de invoer uit een bij een antidumpingonderzoek betrokken land te verwaarlozen is uitsluitend betrekking te hebben op het onderzoektijdvak. Voor het onderzoektijdvak werden zowel dumpingmarges als schade vastgesteld. Daar uit Thailand in dit tijdvak meer dan een te verwaarlozen hoeveelheid werd ingevoerd, werd dit argument van de hand gewezen.

4.5.2. Prijsonderbieding

- (94) Enkele producenten/exporteurs stelden dat de Commissie bij de vaststelling van de prijsonderbieding geen rekening had gehouden met de verschillende kwaliteiten polyesterstapelvezels waardoor onjuiste resultaten waren verkregen. Naar hun oordeel moeten afzonderlijke prijsvergelijkingen worden gemaakt voor eerste kwaliteit en mindere kwaliteiten en voor herwonnen polyesterstapelvezels. Ook had een correctie voor handelsstadium moeten worden toegepast, daar zij doorgaans aan groothandelaars en distributeurs verkopen, terwijl de bedrijfstak van de Gemeenschap meestal aan eindgebruikers verkoopt.
- (95) Naar aanleiding van deze claims werden de prijzen van de mindere kwaliteit en herwonnen polyesterstapelvezels, iedere soort afzonderlijk, met elkaar vergeleken. Geoordeeld werd dat een correctie voor verschillen in handelsstadium moest worden toegepast voor alle producenten/exporteurs, met inbegrip van die welke uitsluitend aan groothandelaars en distributeurs verkochten. Deze prijsvergelijking leidde tot iets hogere onderbiedingsmarges dan die welke in het voorlopige stadium waren vastgesteld voor Australië en tot iets lagere voor Indonesië en Thailand. Na aanvaarding van beide claims werden de berekeningen van de onderbiedingsmarges herzien, wat ertoe leidde dat deze marges varieerden van 24,9 % tot 46,8 % voor de betrokken landen en van 17,7 % tot 61 % voor individuele ondernemingen.

4.6. Economische situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap

4.6.1. Algemeen

- (96) De Thaise overheid en een producent/exporteur stelden, op basis van een interpretatie van de WTO-overeenkomst inzake dumping, dat bij een onderzoek naar de economische situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap alle relevante economische factoren en indicatoren moeten worden geëvalueerd die van invloed zijn op de toestand van die bedrijfstak, met inbegrip van factoren zoals productiviteit, rendement op investeringen, de grootte van de dumpingmarges en negatieve effecten voor cashflow, lonen en groei.
- (97) Voorts betwistten zij de juistheid van de cijfers die in de voorlopige verordening voor bepaalde schadefactoren zijn vermeld. Hoewel de zeven EG-producenten die de bedrijfstak van de Gemeenschap vormen in onderhavige procedure dezelfde zijn als in een voorgaande procedure, zouden voor verschillende schadefactoren toch andere cijfers zijn vermeld. Zij vroegen daarom welke ondernemingen aan de voorgaande procedure hadden deelgenomen.
- (98) In dit verband wordt erop gewezen dat in artikel 3, lid 5, van de basisverordening een aantal factoren en economische indicatoren zijn vermeld en dat de Commissie de nodige informatie heeft ingewonnen om alle factoren en indicatoren die voor een zinvolle analyse van de toestand van de bedrijfstak van de Gemeenschap doorslaggevend zijn in aanmerking te kunnen nemen. Het argument dat de analyse van de Commissie niet volledig is, is daarom ongegrond.

(99) De zeven EG-producenten die in de voorgaande procedure de bedrijfstak van de Gemeenschap vormden zijn niet dezelfde als in onderhavige procedure. De namen van deze ondernemingen kunnen echter niet aan de Thaise overheid en de betrokken producent/exporteur worden meegedeeld, daar deze geen partij waren bij de voorgaande procedure.

4.6.2. Productie, capaciteit en bezettingsgraad

(100) De overheid van Australië betwistte de methode die de Commissie had gebruikt om de capaciteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap voor de productie van het betrokken product vast te stellen. Volgens haar was de daling van de productiecapaciteit voor polyesterstapelvezels met 7 % berekend aan de hand van de capaciteit die ook voor de productie van andere producten werd ingezet en was deze berekening dus niet juist. De Australische overheid was van oordeel dat de productiecapaciteit voor polyesterstapelvezels uitsluitend gebaseerd had moeten worden op de capaciteit die werkelijk was ingezet voor de productie van polyesterstapelvezels waarop het onderzoek betrekking heeft.

(101) In ieder geval was de Australische overheid van oordeel dat de vermindering van de productiecapaciteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap strijdig was met de bevindingen inzake aanmerkelijke schade: ten eerste omdat de bedrijfstak van de Gemeenschap door een vermindering van de productiecapaciteit niet in staat was geweest van de aanzienlijke groei van de markt (+ 27 %) in de onderzochte periode te profiteren; ten tweede omdat de capaciteit was teruggebracht omdat andere producten winstgevender waren dan polyesterstapelvezels.

(102) Wat de berekening van de productiecapaciteit betreft, wordt erop gewezen dat het betrokken product op dezelfde productielijnen als andere producten van dezelfde familie worden geproduceerd. Het is daarom onmogelijk precies de capaciteit te berekenen die voor een bepaald product wordt ingezet, daar op een en dezelfde productielijn meerdere producten worden gemaakt. De productiecapaciteit voor polyesterstapelvezels werd berekend door de productie van die vezels en de productie van de andere producten die op dezelfde productielijn werden gemaakt met elkaar te vergelijken. In tegenstelling tot hetgeen de Australische overheid beweert werd bij de berekening van de productiecapaciteit van polyesterstapelvezels dus wel degelijk rekening gehouden met de werkelijke productie van polyesterstapelvezels.

(103) De omschakeling van de productie van polyesterstapelvezels op de productie van andere producten werd voornamelijk veroorzaakt door de verliezen die de bedrijfstak van de Gemeenschap al geruime tijd maakte op de productie en de verkoop van polyesterstapelvezels en de voortdurende invoer van gedumpte en gesubsidieerde polyesterstapelvezels uit derde landen. Door deze capaciteitsvermindering kon de bedrijfstak van de Gemeenschap inderdaad niet profiteren van de groei van de markt. Deze factor is daarom bijzonder relevant voor de schadevaststelling en nog meer voor het oorzakelijk verband tussen de invoer van gesubsidieerde producten

en de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden, zoals hieronder wordt uiteengezet.

(104) De argumenten van de Australische overheid worden derhalve niet gegrond geacht. Dientengevolge worden de verstrekte gegevens, de methode die is gebruikt voor de berekening van de productiecapaciteit voor polyesterstapelvezels en de conclusies in de overwegingen 72, 73 en 74 van de voorlopige verordening hierbij bevestigd.

4.6.3. Verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap

(105) Na een nadere analyse van de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap, stelde de Commissie vast dat de cijfers in overweging 76 van de voorlopige verordening enigszins herzien moeten worden, en wel als volgt:

Gemiddelde verkoopprijs	1996	1997	1998	Onderzoek-tijdvak
Bedrijfstak van de Gemeenschap — Index (1996-100)	100	92	92	88

(106) Enkele producenten/exporteurs stelden dat deze afname van de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap gezien moet worden in het kader van een aanzienlijke daling van de grondstofprijzen, met name tijdens het onderzoektijdvak. De daling van de verkoopprijzen is in onderhavig geval geen geldige schade-indicator.

(107) In overweging 79 van de voorlopige verordening is vermeld dat de fabricagekosten met 31 % zijn gedaald; in feite moet worden gelezen dat de grondstofkosten met 31 % zijn gedaald. De Commissie heeft de invloed van de daling van de grondstofprijzen op de verkoopprijzen onderzocht. Bij dit onderzoek bleek dat de daling van de grondstofprijzen voor de bedrijfstak van de Gemeenschap in het algemeen in de periode van 1996 tot en met het onderzoektijdvak tot een daling van ongeveer 23 % van de totale productiekosten en tot een daling van 21 % van de verkoopprijzen leidde. De verklaring in overweging 79 van de voorlopige verordening dat de productiekosten sneller daalden dan de verkoopprijzen kan dus worden bevestigd. Hierdoor kon de winstgevendheid in de betrokken periode met 10,7 procentpunten stijgen (van -4 % in 1996 tot 6,7 % in het onderzoektijdvak).

(108) De ontwikkeling van de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap moet echter worden beoordeeld in het licht van de prijsontwikkeling van het betrokken product uit de betrokken landen. Als in overweging 69 van de voorlopige verordening vermeld, daalden de prijzen van polyesterstapelvezels uit de betrokken landen in de onderzochte periode voortdurend. De prijsdaling bedroeg in die periode zelfs 22 %. Indien de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap met hetzelfde percentage waren gedaald, zou deze bedrijfstak dezelfde verliezen zijn blijven lijden als in 1996.

(109) Tenslotte mag bij de analyse van de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap in de Gemeenschap niet uit het oog worden verloren dat deze bedrijfstak in het onderzoekstijdvak de minimale winstmarge van 10 % niet heeft behaald. De ontwikkeling van de verkoopprijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap wordt daarom geacht een relevante schade-indicator te zijn, daar deze van invloed was op de toestand van deze bedrijfstak.

4.6.4. Winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap

(110) De Australische overheid stelde dat bij gebrek aan gegevens over de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap, voordat het betrokken product met dumping werd ingevoerd, niet goed beoordeeld kon worden of de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade had geleden.

(111) Enkele producenten/exporteurs stelden dat de verbetering van de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap erop wees dat deze geen schade leed. De winstgevendheid was in de onderzochte periode immers aanzienlijk verbeterd, namelijk van een verlies van ongeveer 4 % tot een winst van meer dan 6 %. Volgens hen had de bedrijfstak van de Gemeenschap zijn winstgevendheid in het onderzoekstijdvak met het door hem aangeboden gamma producten niet verder kunnen opvoeren; dit zou slechts mogelijk zijn indien deze bedrijfstak meer speciale soorten polyesterstapelvezels zou produceren en verkopen.

(112) Bij dit onderzoek is gebleken dat de verbetering van de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap voornamelijk het resultaat was van een herstructurering en de daaruit voortvloeiende vermindering van de VAA-kosten, en van een daling van de grondstofprijzen. De productiekosten daalden sterker dan de verkoopprijzen, waardoor de bedrijfstak van de Gemeenschap in 1998 weer winst kon maken. Het is mogelijk dat deze verbetering van de winstgevendheid slechts van tijdelijke aard is; ongunstige factoren, en met name een stijging van de grondstofprijzen, zouden de winst weer ongedaan kunnen maken. Deze mogelijkheid wordt versterkt door het feit dat de prijzen van de voornaamste grondstoffen van de producenten van polyesterstapelvezels grotendeels afhankelijk zijn van de prijs van ruwe aardolie.

(113) Een verbetering van de winstgevendheid in de onderzochte periode leidt immers niet altijd tot de conclusie dat de bedrijfstak van de Gemeenschap geen aanmerkelijke schade heeft geleden. De beoordeling of de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade heeft geleden kan niet slechts op het winstcijfer worden gebaseerd en evenmin op een vergelijking van de winstcijfers van 1996 tot en met het onderzoekstijdvak. In de basisverordening zijn een aantal factoren vermeld, waaronder de omvang van de invoer met dumping en de gevolgen van deze invoer voor de prijzen van soortgelijke producten in de Gemeenschap; uitdrukkelijk is vermeld

dat geen van deze factoren noodzakelijkerwijs doorslaggevend is voor de conclusie dat schade is geleden.

(114) Volgens de overwegingen 82 tot en met 85 van de voorlopige verordening, die de conclusies over de economische situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap bevatten, werd het winstcijfer van de bedrijfstak van de Gemeenschap niet als een belangrijke indicator beschouwd van de schade die deze bedrijfstak had geleden. Er werden negatieve ontwikkelingen vastgesteld voor de meeste economische indicatoren in verband met deze bedrijfstak: marktaandeel, productiecapaciteit, omvang van de verkoop, verkoopprijzen, voorraden, investeringen, arbeidsplaatsen en een aanzienlijke prijsonderbieding door de invoer met dumping uit de betrokken landen.

(115) Daar verder geen opmerkingen zijn binnengekomen over de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap, wordt de conclusie dat deze in het onderzoekstijdvak onvoldoende was, bevestigd.

4.6.5. Marktaandeel

(116) Als in overweging 77 van de voorlopige verordening vermeld, is het marktaandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap op de markt van de Gemeenschap van 1996 tot in het onderzoekstijdvak aanzienlijk gedaald, namelijk van 68 % tot 50,3 %.

(117) Enkele producenten/exporteurs voerden aan dat het verlies aan marktaandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap moet worden gezien in het licht van de hogere kosten van deze bedrijfstak in vergelijking met die van de ondernemingen in de betrokken landen. Volgens hen kon niet worden verwacht dat deze bedrijfstak zijn marktaandeel kon handhaven, daar zijn productiekosten veel hoger zijn dan die van de betrokken producenten/exporteurs.

(118) Dit argument wordt in het kader van een antidumping-onderzoek niet relevant geacht. Bij een dergelijk onderzoek moet worden vastgesteld of het betrokken product met dumping wordt ingevoerd en of de bedrijfstak van de Gemeenschap hierdoor schade lijdt, hetgeen in onderhavig geval werd vastgesteld. De producenten/exporteurs kunnen hun kostenvoordeel volledig in hun verkoopprijzen tot uiting doen komen, zolang zij dit zowel in het binnen- als in het buitenland doen.

4.6.6. Conclusie

(119) Geoordeeld wordt dat bovenstaande argumenten en claims niet van dien aard zijn dat zij de bevindingen van de voorlopige verordening wijzigen. De overwegingen 82 tot en met 85 van de voorlopige verordening en de conclusie dat de bedrijfstak van de Gemeenschap in het onderzoekstijdvak aanmerkelijke schade heeft geleden, worden bevestigd.

5. OORZAKELIJK VERBAND

5.1. Gevolgen van de invoer met dumping

- (120) De overheid van Australië stelde dat niet is aangetoond dat de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden aan de geringe invoer uit Australië is te wijten. Het marktaandeel van polyesterstapelvezels uit Australië was te klein (2 % van het verbruik) om enige invloed te hebben op de prijzen in de Gemeenschap. Het was eerder zo dat de Australische producenten/exporteurs de prijsontwikkelingen van belangrijke partijen op de markt van de Gemeenschap hadden moeten volgen. Indien schade was geleden, was deze, volgens de Australische overheid, te wijten aan de invoer van belangrijke hoeveelheden uit andere derde landen.
- (121) De Thaise overheid stelde eveneens dat de invoer uit Thailand in 1996 en 1997 te verwaarlozen was geweest en daarom niet de oorzaak kon zijn geweest van de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap had geleden; een onderzoek naar de gevolgen van deze invoer kon pas voor de jaren na 1998 relevant zijn.
- (122) De Thaise overheid en een Indonesische producent/exporteur stelden dat de conclusie van de Commissie in de voorlopige verordening dat de toestand van de bedrijfstak van de Gemeenschap achteruit was gegaan niet juist was, gezien de gegevens die in die voorlopige verordening waren vermeld. Zij baseerden hun bewering vooral op de verbetering van de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap in het onderzoektijdvak. Voorts baseerden zij zich op de indicatoren marktaandeel en verkoop die in het kader van onderhavig onderzoek waren gebruikt en in het kader van het onderzoek bij het vervallen van de maatregelen ten aanzien van polyesterstapelvezels uit Taiwan en Korea op grond van Verordening (EG) nr. 1728/1999 ⁽¹⁾, waarin de overeenkomstige indicatoren voor 1996 zijn vermeld.
- (123) Dezelfde partijen voeren voorts aan dat enkele producenten die deel uitmaakten van de bedrijfstak van de Gemeenschap voor een groot deel zeer speciale soorten produceerden waarop hoge winsten werden gemaakt. Daarom kon niet worden geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap kwetsbaar was, en vooral niet ten gevolge van de invoer uit Indonesië, dat voornamelijk de normale soort polyesterstapelvezels uitvoert. Door de zeer hoge winsten die de bedrijfstak van de Gemeenschap op de speciale vezels maakte zou deze bedrijfstak niet veel gevolgen ondervinden van de invoer uit hun land.
- (124) Wat de argumenten van de Australische overheid inzake het marktaandeel van Australische polyesterstapelvezels betreft, wordt erop gewezen dat de invoer uit Australië in het onderzoektijdvak duidelijk boven het minimale niveau lag. Bovendien bleek dat aan alle voorwaarden voor een gecumuleerde beoordeling is voldaan. Daarom werden opmerkingen over het afzonderlijke marktaandeel van een afzonderlijk land in het onderzoektijdvak en de daaraan voorafgaande jaren niet relevant geacht.

Hetzelfde geldt voor het soortgelijke argument van de Thaise overheid.

- (125) Bovendien was gebleken dat de prijzen van de polyesterstapelvezels uit alle betrokken landen de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap in de Gemeenschap hadden onderboden, hetgeen een zeer negatieve invloed had gehad op de economische situatie van die bedrijfstak. Deze bevinding wordt versterkt door het feit dat de markt voor polyesterstapelvezels zeer transparant is en dat prijsverschillen en zeer lage prijsoffertes een sterke druk op de prijzen kunnen uitoefenen.
- (126) Voorts wordt geoordeeld dat de Australische overheid geen bewijsmateriaal heeft voorgelegd waaruit bleek dat de voorlopige conclusie dat de bedrijfstak van de Gemeenschap door de invoer met dumping aanmerkelijke schade had geleden onjuist was. De conclusie dat de invoer met dumping, op zich, de oorzaak was van de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap had geleden, wordt daarom bevestigd.
- (127) De ontwikkeling van de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap werd in overweging 79 van de voorlopige verordening uitgebreid besproken, terwijl nadere gegevens werden verstrekt in punt 4.6.4 hierboven. De bewering dat de bedrijfstak van de Gemeenschap vooral speciale, dure soorten polyesterstapelvezels maakt, is overigens niet juist. Tijdens het onderzoektijdvak bedroeg de verkoop van de bedrijfstak van de Gemeenschap van de normale polyesterstapelvezels, dus de soort die voornamelijk uit de betrokken landen wordt ingevoerd, meer dan 72 % van de totale verkoop. De conclusie wordt bevestigd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap in zijn geheel van de invoer met dumping te lijden heeft.
- (128) De gegevens die zijn verzameld in het kader van het in overweging 99 vermelde onderzoek bij het vervallen van de maatregelen ten aanzien van polyesterstapelvezels uit Taiwan en Korea, hebben betrekking op andere EG-producenten die de bedrijfstak van de Gemeenschap vormen dan in onderhavige procedure. Uit de economische indicatoren voor 1996 die in het kader van eerstgenoemd onderzoek zijn vastgesteld en de economische indicatoren voor de daaropvolgende jaren die in het kader van deze procedure zijn vastgesteld, kunnen daarom geen samenhangende en betrouwbare trends worden afgeleid. Een dergelijke werkwijze zou niet tot goede resultaten leiden en weinig zinvol zijn.

5.2. Andere factoren

5.2.1. Koersschommelingen

- (129) De Australische overheid voerde aan dat de Commissie geen rekening heeft gehouden met het effect van koersschommelingen op de invoerprijs van Australische producten, daar polyesterstapelvezels uit Australië in het onderzoektijdvak van een gunstige koers hadden geprofiteerd.

⁽¹⁾ PB L 204 van 4.8.1999, blz. 3.

- (130) Polyesterstapelvezels uit Australië werden in de Gemeenschap echter in Amerikaanse dollar, Duitse mark of Brits pond gefactureerd en niet in Australische dollar. De koers van de Australische dollar speelde daarom geen rol bij de vaststellingen.
- (131) In ieder geval daalde de koers van de Australische dollar in de eerste zeven maanden van het onderzoektijdvak en steeg deze in de vijf volgende maanden van het onderzoektijdvak ten opzichte van de waarde van de ecu/euro in de eerste maand van het onderzoektijdvak. Er was daarom geen sprake van een voortdurende daling van de Australische dollar in het onderzoektijdvak.

5.2.2. Grondstofprijzen in de exportlanden

- (132) De Thaise overheid voerde voorts aan dat de Commissie, bij het beoordelen van de gevolgen van de prijzen van het betrokken product uit Thailand voor de bedrijfstak van de Gemeenschap, rekening had moeten houden met de sterke prijsdaling van de grondstofprijzen in Thailand.
- (133) Dit argument wordt niet relevant geacht bij het onderzoek naar de oorzaak van de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden. De productiekosten in het exportland spelen uitsluitend een rol bij de vaststelling of dumping heeft plaatsgevonden. Bij het onderzoek naar schade en de oorzaak daarvan gaat het vooral om de prijs waartegen het betrokken product uit de betrokken exportlanden in de Gemeenschap wordt verkocht.

5.3. Conclusie

- (134) Daar over de oorzaak van de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden geen andere, nieuwe argumenten zijn binnengekomen, wordt de in overweging 99 van de voorlopige verordening vermelde conclusie dat deze schade is veroorzaakt door de invoer met dumping uit de betrokken exportlanden, op zich genomen, bevestigd.

6. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

6.1. Belang van de bedrijfstak van de Gemeenschap

- (135) Daar over dit punt geen opmerkingen werden ontvangen, worden de bevindingen inzake het belang van de bedrijfstak van de Gemeenschap in overweging 101 van de voorlopige verordening bevestigd.

6.2. Gevolgen voor de verwerkende industrie

- (136) Na de publicatie van de voorlopige verordening hebben een aantal verwerkende bedrijven in de Gemeenschap aangevoerd dat antidumpingrechten negatieve gevolgen zullen hebben voor het concurrentievermogen van de door hen uit polyesterstapelvezels vervaardigde producten, waardoor zij uiteindelijk in hun voortbestaan zullen worden bedreigd. De antidumpingrechten zouden prijsverhogingen veroorzaken die de verwerkende bedrijven in de prijzen van hun producten moeten doorberekenen. Deze ontwikkeling zou dan weer leiden tot een toename van goedkope, uit polyesterstapelvezels vervaardigde producten uit de bij dit onderzoek betrokken exportlanden en andere derde landen.
- (137) Daarnaast heeft Eurofibrefill op de voorlopige verordening gereageerd en aangevoerd dat bepaalde, niet voor het spinnen bestemde polyesterstapelvezels in het geheel niet door de bedrijfstak van de Gemeenschap worden gemaakt, of niet in voldoende hoeveelheden om aan de

vraag in de Gemeenschap te voldoen. Volgens hen was dit vooral te wijten aan het feit dat de bedrijfstak van de Gemeenschap voornamelijk voor het spinnen bestemde polyesterstapelvezels vervaardigde. Niet voor het spinnen bestemde polyesterstapelvezels zouden daarom ook in de toekomst in het buitenland moeten worden aangekocht, ondanks de voorgestelde instelling van antidumpingrechten.

- (138) Eurofibrefill voerde voorts aan dat bij de beoordeling van de gevolgen van de voorgestelde maatregelen voor de gebruikers ook rekening diende te worden gehouden met de reeds bestaande antidumpingrechten en compenserende rechten op polyesterstapelvezels uit andere landen (bijvoorbeeld Taiwan). De producenten van polyesterstapelvezels in de Gemeenschap hebben, naar het oordeel van Eurofibrefill, voortdurend om bescherming gevraagd, waardoor de gehele invoer van polyesterstapelvezels uit alle bronnen buiten de Gemeenschap in de nabije toekomst aan antidumpingmaatregelen of compenserende maatregelen onderworpen zal zijn.
- (139) Ter ondersteuning van de argumenten van Eurofibrefill hebben twee van zijn leden de Commissie kopieën doen toekomen van brieven die zij aan producenten hadden gericht die deel uitmaken van de bedrijfstak van de Gemeenschap en waaruit bleek dat deze producenten de gevraagde soorten polyesterstapelvezels niet op korte termijn konden leveren.
- (140) Sommige van de verwerkende bedrijven die na de instelling van de voorlopige rechten opmerkingen hebben toegezonden, hadden zich niet bij de Commissie aangemeld binnen de in het bericht van inleiding vermelde termijn of hadden de vragenlijst van de Commissie in dat stadium niet beantwoord. Daarom konden de meeste van hen op grond van artikel 21, lid 2, van de basisverordening niet als belanghebbende worden aangemerkt en normalerwijze kon in het definitieve stadium van de procedure met hun opmerkingen geen rekening worden gehouden.
- (141) Als in overweging 102 van de voorlopige verordening vermeld, was het algemene niveau van medewerking bij het onderzoek naar het belang van de Gemeenschap zeer laag. De verwerkende bedrijven die aan het onderzoek medewerkten waren slechts goed voor ongeveer 4 % van het totale verbruik in de Gemeenschap. Daarom werd geoordeeld dat deze bedrijven in het algemeen niet werkelijk bezorgd waren over de gevolgen van eventuele antidumpingmaatregelen. De Commissie was derhalve van oordeel dat op grond van zulke beperkte gegevens geen zinvolle conclusies konden worden getrokken.
- (142) Wat de bewering van Eurofibrefill betreft dat de bedrijfstak van de Gemeenschap voornamelijk voor het spinnen bestemde polyesterstapelvezels vervaardigt, wordt erop gewezen, zoals hierboven reeds vermeld, dat de productie en verkoop van niet voor het spinnen bestemde polyesterstapelvezels door de bedrijfstak van de Gemeenschap in het onderzoektijdvak ongeveer 75 % van zijn totale productie bedroeg. Het onderzoek heeft dus niet bevestigd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap zich voornamelijk toelagde op voor het spinnen bestemde polyesterstapelvezels.

(143) Wat de verkrijgbaarheid van bepaalde soorten polyesterstapelvezels betreft, wordt eraan herinnerd dat er weinig of geen technische problemen zijn om enige soort te produceren. Als in overweging 20 reeds vermeld, kan de bedrijfstak van de Gemeenschap alle soorten polyesterstapelvezels produceren zonder daarvoor bijkomende investeringen te moeten doen. De beslissing of bepaalde soorten geproduceerd worden of niet hangt voornamelijk af van het feit of de afnemer bereid is een prijs te betalen die de kosten en een winstmarge dekt. Zolang de producenten/exporteurs zich van oneerlijke handelspraktijken bedienen en polyesterstapelvezels tegen dumpingprijzen in de Gemeenschap aanboden, was de bedrijfstak van de Gemeenschap niet in staat en bereid te concurreren en produceerde hij bepaalde soorten in de heersende marktomstandigheden niet. Zodra de producenten/exporteurs tegen billijke voorwaarden naar de Gemeenschap exporteren, kan worden verwacht dat de bedrijfstak van de Gemeenschap de betrokken soorten weer gaat vervaardigen.

(144) In ieder geval blijkt uit gegevens over de kostenstructuur van de verwerkende industrie, het niveau van de voorgestelde maatregelen en het aandeel van de invoer met dumping en de andere leveringsbronnen dat:

- polyesterstapelvezels ongeveer 25 % à 45 % uitmaken van de totale productiekosten van producten die van polyesterstapelvezels worden gemaakt;
- het gemiddelde antidumpingrecht voor de betrokken landen ongeveer 22 % bedraagt;
- het aandeel van de met dumping ingevoerde producten ongeveer 9 % bedraagt van het totale verbruik van polyesterstapelvezels.

De voorgestelde maatregelen kunnen dus als gevolg hebben dat de productiekosten van de verwerkende bedrijven met 0,5 % tot maximaal 0,9 % stijgen. De waarschijnlijke maximale stijging is relatief onbeduidend in vergelijking met de gunstige gevolgen van de voorgestelde maatregelen die de concurrentie op de EG-markt moeten herstellen.

(145) Uit dit onderzoek naar de gevolgen van de voorgestelde maatregelen voor de verwerkende industrie blijkt dus niet dat het waarschijnlijk is dat de instelling van antidumpingmaatregelen tot een stijging van de invoer in de Gemeenschap van goedkope, uit polyesterstapelvezels vervaardigde producten zal leiden. De betrokken verwerkende bedrijven konden overigens niet aantonen dat maatregelen in het verleden ten aanzien van dit product tot een dergelijke stijging hadden geleid.

(146) Wat het effect van de bestaande maatregelen op de productiekosten van de verwerkende bedrijven betreft, wordt voorts opgemerkt dat de geldende antidumpingmaatregelen ten aanzien van polyesterstapelvezels uit derde landen reeds in de kostengegevens zijn verwerkt

die de Commissie in dit onderzoek naar het belang van de Gemeenschap heeft gebruikt.

- (147) De compenserende maatregelen ingesteld in het kader van de parallelle antisubsidieprocedure kunnen de productiekosten van de verwerkende bedrijven met 0,1 % à 0,16 % doen stijgen. De gevolgen van antidumpingmaatregelen en compenserende maatregelen tezamen zouden dus tot een mogelijke stijging van de productiekosten van de verwerkende bedrijven van 0,6 % tot 1,06 % kunnen leiden.
- (148) In dit verband wordt erop gewezen dat het aandeel van de invoer uit landen die bij antidumpingprocedures zijn betrokken, met inbegrip van onderhavige procedure en de parallelle antisubsidieprocedure, ongeveer 37 % bedraagt van de totale invoer in de Gemeenschap in het onderzoektijdvak. Dit betekent dat polyesterstapelvezels waarop geen antidumpingrechten of compenserende rechten van toepassing zijn uit veel andere bronnen geleverd kunnen worden.
- (149) Daar het onderzoek van bovengenoemde argumenten van de verwerkende bedrijven niet tot nieuwe conclusies heeft geleid, wordt overweging 105 van de voorlopige verordening betreffende de gevolgen van de voorgestelde maatregelen voor de verwerkende bedrijven bevestigd.

6.3. Conclusie

- (150) De nieuwe argumenten die zijn ontvangen ten aanzien van het belang van de Gemeenschap hebben geen afbreuk gedaan aan de conclusie dat er geen dwingende redenen zijn geen antidumpingmaatregelen te nemen. De voorlopige bevindingen worden derhalve bevestigd.

7. DEFINITIEF RECHT

- (151) Gezien de conclusies inzake dumping, schade, oorzaak van de schade en belang van de Gemeenschap wordt geoordeeld dat definitieve antidumpingmaatregelen moeten worden genomen om te voorkomen dat de bedrijfstak van de Gemeenschap door de invoer met dumping uit Australië, Indonesië en Thailand nog meer schade lijdt.

7.1. Schade-eliminatieniveau

- (152) Als in overweging 108 van de voorlopige verordening vermeld, werd een prijsniveau vastgesteld waarop de bedrijfstak van de Gemeenschap, in afwezigheid van invoer met dumping uit de betrokken landen, zijn productiekosten kon dekken en een redelijke winst maken.
- (153) De Thaise overheid en enkele producenten/exporteurs wezen erop dat in de voorlopige verordening was vermeld dat de winst van 6,7 % die de bedrijfstak van de Gemeenschap in het onderzoektijdvak had behaald als ontoereikend werd beschouwd, maar dat dit winstniveau in een voorgaande procedure betreffende polyesterstapelvezels en getextureerd filamentgaren van polyester⁽¹⁾ als redelijk werd beschouwd. Zij betwistten de winstmarge van 10 %, waarvoor de Commissie naar hun oordeel in deze procedure geen verantwoording heeft gegeven.

⁽¹⁾ Polyesterstapelvezels uit Wit-Rusland, getextureerd filamentgaren van polyester uit Indonesië en Thailand.

- (154) Andere producenten/exporteurs stelden dat de verantwoording van de Commissie in de voorlopige verordening ten aanzien van de vereiste winstmarge om het voortbestaan van de bedrijfstak op langere termijn zeker te stellen volgens de meest recente rechtspraak van het Gerecht van eerste aanleg niet geldig was.
- (155) De Commissie heeft in overweging 79 van de voorlopige verordening gesteld dat een winstmarge van 10 % als het minimum moest worden beschouwd om het voortbestaan van de bedrijfstak zeker te stellen. Deze bewering moet worden gezien in het licht van overweging 101 van de voorlopige verordening, waarin is vermeld dat de bedrijfstak van de Gemeenschap schade heeft geleden door invoer met dumping uit verscheidene landen en reeds een tiental jaren verlies heeft geleden. In dit verband is de winst die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft gemaakt voordat de gedumpte producten uit Australië, Indonesië en Thailand op de markt verschenen geen goede basis om de winst te bepalen.
- (156) Voorts zijn de omstandigheden in de bedrijfstak die polyestergarens vervaardigt, zoals de producenten/exporteurs zelf hebben erkend, geheel anders dan in de bedrijfstak die polyesterstapelvezels vervaardigt. De winst die wordt gemaakt in de bedrijfstak die polyestergarens vervaardigt, is niet relevant om de winstmarge vast te stellen voor de bedrijfstak die polyesterstapelvezels vervaardigt.
- (157) Voorts dient het winstniveau dat in 1994 voor de bedrijfstak van de Gemeenschap redelijk werd geacht voor de Commissie niet noodzakelijkerwijze bindend te zijn om meer dan vier jaar later de winstmarge vast te stellen. Op de eerste plaats omdat de bedrijfstak van de Gemeenschap na 1994 verlies is blijven lijden. Op de tweede plaats omdat de redelijke winstmarge in 1994 werd vastgesteld met inachtneming van de behoefte aan investeringen op lange termijn in die tijd, terwijl in het onderhavige geval rekening werd gehouden met de reeds jarenlang durende verliezen en, zoals enkele producenten/exporteurs hebben vermeld, de winst die in afwezigheid van invoer met dumping gemaakt kon worden. Zelfs indien de voorgestelde winstmarge van 6 % zou worden aangehouden, zou dit evenwel geen wijziging brengen in de hoogte van de voorgestelde rechten, daar deze op de dumpingmarges zijn gebaseerd.
- (158) Ten slotte wordt erop gewezen dat genoemde producenten/exporteurs niet hebben kunnen aantonen dat de werkwijze van de Commissie om een redelijke winstmarge vast te stellen onjuist was en konden zij niet aantonen op welke andere wijze de winstmarge vastgesteld zou moeten worden.
- (159) Op grond van het bovenstaande worden overweging 108 van de voorlopige verordening bevestigd.

7.2. Vorm en niveau van het recht

- (160) Overeenkomstig artikel 9, lid 4, van de basisverordening, dienen de antidumpingrechten op de dumpingmarges te worden afgestemd, daar de schademarges voor alle exporteurs in de betrokken landen hoger bleken te zijn.
- (161) In verband met de parallelle antisubsidieprocedure dient te worden overwogen, overeenkomstig artikel 24, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2026/97⁽¹⁾ (hierna „de basisantisubsidieverordening”) en artikel 14, lid 1, van de basisverordening dat geen product terzelfder tijd aan antidumpingrechten en compenserende rechten wordt onderworpen om een en dezelfde situatie het hoofd te bieden die uit dumping en subsidiëring van de export voortvloeit. In onderhavig onderzoek werd vastgesteld dat een definitief antidumpingrecht dient te worden ingesteld op het betrokken product uit Australië, Indonesië en Thailand. Vastgesteld moet worden of, en in welke mate, de subsidie- en de dumpingmarges uit dezelfde situatie voortvloeien.
- (162) In de parallelle antisubsidieprocedure werd vastgesteld dat het subsidiëeringsniveau voor alle ondernemingen in Thailand en voor de medewerkende ondernemingen in Indonesië minimaal was en ten aanzien van deze ondernemingen werd derhalve geen compenserende recht ingesteld.

⁽¹⁾ PB L 288 van 21.10.1997, blz. 1.

- (163) Voor Australië werd een definitief compenserend recht voorgesteld dat met de subsidiemarge overeenstemde, daar deze lager was dan de schademarge, overeenkomstig artikel 15, lid 1, van de basisantisubsidieverordening. Alle onderzochte Australische subsidieregelingen waren exportsubsidies in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisantisubsidieverordening. De subsidies waren uitsluitend van invloed op de exportprijs van de Australische producent/exporteur en verhoogden diens dumpingmarge. Met andere woorden, de voor de enige medewerkende Australische producent vastgestelde definitieve dumpingmarge is deels te wijten aan het bestaan van exportsubsidies. Daarom wordt het voor deze producent niet passend geacht zowel compenserende rechten als antidumpingrechten in te stellen tot het bedrag van de vastgestelde subsidie- en dumpingmarges. Bij het vaststellen van het definitieve antidumpingrecht dient rekening te worden gehouden met de nog resterende dumpingmarge na de instelling van het recht waarmee de gevolgen van exportsubsidies worden gecompenseerd.
- (164) Voor de niet-medewerkende producenten/exporteurs in Indonesië werd een definitief compenserend recht voorgesteld dat met de subsidiemarge overeenstemde, daar deze lager was dan de schademarge, overeenkomstig artikel 15, lid 1, van de basisantisubsidieverordening. De helft van de onderzochte Indonesische subsidieregelingen waren exportsubsidies in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisantisubsidieverordening. De subsidies waren uitsluitend van invloed op de exportprijs van de niet-medewerkende Indonesische producenten/exporteurs en verhoogden hun dumpingmarges. Met andere woorden, de voor deze niet-medewerkende Indonesische producenten vastgestelde definitieve dumpingmarges zijn deels te wijten aan het bestaan van exportsubsidies. Daarom wordt het voor deze producenten niet passend geacht zowel compenserende rechten als antidumpingrechten in te stellen tot het bedrag van de vastgestelde subsidie- en dumpingmarges. Bij het vaststellen van het definitieve antidumpingrecht voor deze niet-medewerkende Indonesische producenten/exporteurs dient rekening te worden gehouden met de nog resterende dumpingmarge na de instelling van het recht waarmee de gevolgen van exportsubsidies worden gecompenseerd.
- (165) Op grond van het bovenstaande en rekening houdend met de resultaten van de antisubsidieprocedure, worden de volgende definitieve rechten vastgesteld, in procenten van de prijs cif grens Gemeenschap, voor inkleding:

Land	Onderneming	Antidumpingrecht
Australië	Alle ondernemingen	12,0 %
Indonesië	P.T. Indorama Synthetics Tbk	8,4 %
	P.T. Panasia Indosyntec	14,8 %
	P.T. GT Petrochem Industries Tbk	14,0 %
	P.T. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries	14,0 %
	P.T. Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk	14,0 %
	Alle ondernemingen	15,8 %
Thailand	Indo Poly (Thailand) Ltd	15,5 %
	Teijin Polyester (Thailand) Ltd	26,9 %
	Teijin (Thailand) Ltd	26,9 %
	Alle andere ondernemingen	27,7 %

- (166) De in deze verordening genoemde individuele antidumpingrechten voor bepaalde ondernemingen zijn gebaseerd op de bevindingen in het kader van deze procedure. Zij weerspiegelen de situatie die tijdens het onderzoek voor die ondernemingen werd vastgesteld. Deze rechten (in tegenstelling tot de rechten die „voor alle ondernemingen” in het land gelden) zijn dus uitsluitend van toepassing op producten uit het betrokken land die door de genoemde ondernemingen (rechtspersonen) zijn geproduceerd. Producten die door andere ondernemingen zijn geproduceerd die niet specifiek, met naam en adres, in het dispositief van deze verordening zijn genoemd, met inbegrip van ondernemingen die banden hebben met de specifiek genoemde ondernemingen, komen niet voor deze rechten in aanmerking. Op deze ondernemingen is het recht van toepassing dat voor „alle andere ondernemingen” geldt.

- (167) Aanvragen om de toepassing van deze specifiek voor een onderneming geldende antidumping-rechten (bijv. na de naamswijziging van een onderneming of na de oprichting van nieuwe productie- of verkoopmaatschappijen) dienen aan de Commissie ⁽¹⁾ te worden gericht, onder opgave van alle relevante gegevens, met name indien deze naamswijziging of de oprichting van nieuwe productie- of verkoopmaatschappijen verband houden met wijzigingen in de activiteiten van de onderneming op het gebied van productie en de verkoop in binnen- en buitenland. Indien zij dit gerechtvaardigd acht, zal de Commissie, na raadpleging van het Raadgevend Comité, de verordening wijzigen door bijwerking van de lijst van ondernemingen die voor een individueel recht in aanmerking komen.
- (168) Daar bij het onderzoek naar dumping in Indonesië van een steekproef gebruik is gemaakt, kunnen nieuwe Indonesische exporteurs in het kader van deze procedure geen nieuw onderzoek met het oog op de vaststelling van individuele dumpingmarges op grond van artikel 11, lid 4, van de basisverordening aanvragen. Om evenwel te waarborgen dat nieuwe Indonesische producenten/exporteurs op dezelfde wijze worden behandeld als de niet in de steekproef opgenomen medewerkende Indonesische ondernemingen, dient te worden bepaald dat het gewogen gemiddelde recht dat voor laatstgenoemde ondernemingen geldt ook wordt toegepast op nieuwe Indonesische producenten/exporteurs die anders recht zouden hebben op een nieuw onderzoek op grond van artikel 11, lid 4, van de basisverordening.

8. INNING VAN HET VOORLOPIGE RECHT

- (169) Gezien de hoogte van de vastgestelde dumpingmarges en de ernst van de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden, wordt het noodzakelijk geacht de uit hoofde van het bij Verordening (EG) nr. 124/2000 ingestelde voorlopige antidumpingrecht als zekerheid gestelde bedragen definitief te innen tot het bedrag van het definitieve recht indien dit gelijk is aan of lager dan het voorlopige recht. Anders dient uitsluitend het bedrag van het voorlopige recht definitief te worden geïnd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op de invoer van synthetische stapelvezels van polyesters, niet gekaard, niet gekamd, noch anderszins met het oog op het spinnen bewerkt, ingedeeld onder GN-code 5503 20 00, van oorsprong uit Australië, Indonesië en Thailand.
2. Het definitieve recht dat van toepassing is op de nettoprijs, grens Gemeenschap, voor inkleding, van de producten van de hieronder vermelde ondernemingen, is als volgt:

Land	Onderneming	Recht	Aanvullende Taric-code
Australië	Alle ondernemingen	12,0 %	—
Indonesië	P.T. Indorama Synthetics Tbk Graha Irma, 17 th floor Jl. HR Rasuna Said Blok X-1 Kav. 1-2, PO Box 3375 Jakarta 12950, Indonesië	8,4 %	A051
	P.T. Panasia Indosyntec Jl. Garuda 153/74, Bandung 40184, Indonesië	14,8 %	A052
	P.T. GT Petrochem Industries Tbk Exim Melati Building - 9 th floor Jl. M.H. Thamrin Kav. 8-9 Jakarta 10230, Indonesië	14,0 %	A053

⁽¹⁾ Europese Commissie, Directoraat-generaal Handel, Directoraat C, DM 24 — 8/38, Wetstraat 200, B-1049 Brussel/België.

Land	Onderneming	Recht	Aanvullende Taric-code
	P.T. Susilia Indah Synthetic Fiber Industries Jl. Kh. Zainul Arifin Kompleks Ketapang Indah Blok B 1 No.: 23 Jakarta 11140, Indonesië	14,0 %	A054
	P.T. Teijin Indonesia Fiber Corporation Tbk 5 th floor Mid Plaza 1 Jl Jend. Sudirman Kav. 10-11 Jakarta 10220, Indonesië	14,0 %	A055
	Alle andere ondernemingen	15,8 %	A999
Thailand	Indo Poly (Thailand) Ltd 35/8 MOO 4, Tambol Khunkaew Amphur Nakhornchaisri, Nakhornprathom 73120 Thailand	15,5 %	A056
	Teijin Polyester (Thailand) Ltd 19 th floor, Ploenchit Tower 898 Ploenchit road, Lumpinee, Patumwan Bangkok 10330, Thailand	26,9 %	A155
	Teijin (Thailand) Ltd 19 th floor, Ploenchit Tower 898 Ploenchit road, Lumpinee, Patumwan Bangkok 10330, Thailand	26,9 %	A155
	Alle andere ondernemingen	27,7 %	A999

3. De bepalingen inzake de douanerechten zijn van toepassing, tenzij anders vermeld.

Artikel 2

Indien een nieuwe producent/exporteur in Indonesië de Commissie voldoende bewijsmateriaal voorlegt waaruit blijkt dat:

- hij het in artikel 1, lid 1, omschreven product in het onderzoektijdvak niet naar de Gemeenschap heeft uitgevoerd,
- hij geen banden heeft met exporteurs of producenten in Indonesië waarop de bij deze verordening ingestelde antidumpingmaatregelen van toepassing zijn,
- hij het betrokken product na het onderzoektijdvak waarop de maatregelen zijn gebaseerd naar de Gemeenschap heeft uitgevoerd of dat hij een onherroepelijke contractuele verplichting heeft een aanzienlijke hoeveelheid van dit product naar de Gemeenschap uit te voeren,

kan de Raad, met een gewone meerderheid, op een na raadpleging van het Raadgevend Comité ingediend voorstel van de Commissie, artikel 1, lid 2, van deze verordening wijzigen door de naam van de nieuwe producent/exporteur toe te voegen aan de lijst van ondernemingen waarop het in dat artikel genoemde gewogen gemiddelde recht van toepassing is.

Artikel 3

De bedragen die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 124/2000 uit hoofde van het voorlopige antidumpingrecht als zekerheid zijn gesteld, worden definitief geïnd tot het bedrag van het bij deze verordening ingestelde definitieve antidumpingrecht. De als zekerheid gestelde bedragen die het bedrag van het definitieve antidumpingrecht overschrijden, worden vrijgegeven. Wanneer het definitieve recht hoger is dan het voorlopige recht, wordt slechts het bedrag van het voorlopige recht definitief geïnd.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 juli 2000.

Voor de Raad

De voorzitter

H. VÉDRINE
